

er m6n nu Samlivet mellem dem, der bleve tilbage indenfor Regeringspartiet (Afbrydelse af *Alfred Christensen*: Det er smukt og godt!). Ja, det kan maaske nok v6re. Hvis den h6jt6erede Justitsminister skulde fort6lle os noget om det, vilde vi igen faa at h6re, at det er smukt og godt. Jeg synes dog alligevel, at der siver noget ud, som ikke tyder paa, at Samlivet er s6rlig godt og behageligt indenfor den tilbagev6rende Rest af Reformpartiet. Jeg t6nker f. Eks. paa det 6rede Medlem for Ribe (Jens Busk). Naar man h6rer ham tale paa den Maade, som han g6r, faar man Indtryk af, at der er rebellionske Lyster i ham. Han er jo ganske vist i Sommer af Regeringen bleven benaadet med et Kors, men det synes ikke, som om han b6rer dette Kors med Taalmodighed: Venter han mere? I hvert Fald kan han ikke l6gge en D6mper paa sin Tilb6jelig- heds til at sige sin Mening; og den er alt andet end behagelig og venlig sindet overfor Regeringen. Naar man h6rer det 6rede Medlem for Esbjerg (Bluhme), saa h6rer han ogsaa til dem, der ere blevne benaadede. Det er jo ogsaa her gaaet, som det er Skik i dette Land, at S6mænd avancere l6ngst frem, naar de komme paa Landjorden, saaledes er han ogsaa avanceret godt frem under denne Regering, men det synes ogsaa nu, at der er Uro i hans Sj6l, at han har Lyst til at g6re Opr6r. Jeg tror derfor ikke rigtig paa, at Freden og Tilliden og det gode Forhold ere st6rke indenfor den tilbagev6rende Del af Rege- ringspartiet.

Denne Finanslovdebat har blandt andet givet sig til Kende med saadanne Riv- ninger, som ere komne frem mellem H6jre, Reformpartiet og de moderate, men jeg tror alligevel ikke, at disse Rivninger have meget paa sig, det er min Overbevisning, at disse 3 nok skulle finde hinanden til et Valgf6llesskab. Naturligvis, F6rerne og Lederne staa ikke frem og sige det, saa maatte de v6re ualmindelig dumme og egnede sig slet ikke til at v6re F6rere, hvis de vilde staa frem og proklamere, at noget saadant var paataenkt, men det er ganske sikkert, jeg f6ler mig overbevist om, at et saadant Valgforbund vil komme i Stand nu til Foraaret. Og naar jeg siger det, st6tter jeg det derpaa, at det, der vil drive dem sammen, er ganske simpelt den m6gtige Drivkraft, som vi have overalt i Naturen, nemlig Selvopholdelses- driften. De f6le sig selv, hver for sig, mange Steder svage og st6rkt truede, saa- ledes at det bliver n6dvendigt, at de maa

d6mpe deres Mistillid, deres Ulyst til Samarbejdet; hvis de ville holde Livet oppe, hvis de ville bevare de Valgkredse, de have, er det n6dvendigt, at et saadant Samarbejde maa etableres. Og det er heller ikke noget nyt. Et saadant Samar- arbejde er alt paabegyndt, det blev paa- begyndt allerede ved sidste Valg. Jeg skal saaledes her henvise til N6stvedkred- sen. Stillingen var der den, at Venstres Kandidat stod st6rkt truet, der var megen Udsigt til, at Socialdemokratiet skulde tage Kredsen. Men hvad sker? I al Stilhed trækker H6jre sin Kandidat tilbage, de 4—500 Stemmer, som H6jre havde ved n6stforrige Valg, gik ganske stille over paa Regeringskandidaten, saa at han der- ved erobrede Kredsen for den Gang. Denne Selvopholdelsesdrift vil sikkert ved de forestaaende Valg g6re sig g6ldende mange Steder rundt om i Landet. Saa er der en anden Ting, der ogsaa vil bringe disse 3 i n6rt Samarbejde med hinanden, det er Frygten for det voksende Social- demokrati. Der er en R6kke Kredse om- kring i Landet, hvor Socialdemokratiet har arbejdet sig op, hvor det ved sidste Valg stod med ganske smaa Stemme- forskelligheder, saa at det ikke manglede ret meget i at tage Kredsen. I Silkeborg- kredsen tror jeg, at Stemmeforskellen mel- lem Venstres og vor Kandidat kun var 91, i Skanderborgkredsen ca. 100, i Frederi- ciakredsen ca. 150, i Vejle maaske 250, i Roskilde sidste Gang 115, og der kunde n6vnes endnu flere Kredse. Det tyder paa, at Socialdemokratiet er i st6rk og frodig Fremgang, og er der noget, de Herrer frygte for, saa er det netop det, at det skal blive Socialdemokratiet, der tager disse Kredse. Derfor siger jeg, at de to Faktorer, Selvopholdelsesdriften og Frygten for Socialdemokratiet, skulle nok drive H6jre, Reformvenstre og de mode- rate sammen i et Valgforbund til de fore- staaende Valg, og saa nytter det ikke, at de Herrer F6rere forsikre, at noget saa- dant ikke finder Sted. Noget saadant har fundet Sted, og noget saadant vil finde Sted ogsaa i Fremtiden. Jeg antager, for at tage et Eksempel fra den nyeste Tid nede fra M6en, at Regeringen sikkert ikke offere 6nsker at faa sine Stemmer talte dernede. De 135 Stemmer, som den havde sidste Gang, sk6nker den sikkert gerne den moderate Kandidat, og faar han ikke disse 135 Stemmer, saa er der meget stor F6re for, at hans Rigsdags- virksomhed kun vil blive meget kortvarig. Eller nede i K6ge, hvorledes skulde det